

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp
Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư: bientap.tbptdn@gmail.com Web: WWW.VOVINET.ORG

Tuần báo Điện Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Số 1311 23 tháng 8 năm 2020

Thực Hành

*Thực hành chánh pháp tự cứu mình
Khai triển trí tuệ tâm ổn định
Trì tâm học hỏi tự cảm minh
Duyên lành Trời độ tiến hành trình*

Lương Sĩ Hằng

Mục Bé Tám 1994

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) Xưng danh tu mà không hiểu nguyên lý thì sao?
- 2) Người đời bị người khác giựt tiền thường nhớ sự mất mát tại sao?
- 3) Khả năng tu học do đâu mà có?
- 4) Những người có cơ hội gặp Bé trước kia nhưng không hành theo đường Bé đã và đang đi thì sao?
- 5) Muốn có trình độ tu học thì phải làm sao?
- 6) Muốn Quốc thái dân an thì phải làm sao?
- 7) Nhìn Trời êm bẻ lạng Bé nghĩ sao về việc này?

1) 01-06-94

Hỏi: Xung danh tu mà không hiểu nguyên lý thì sao?

Đáp: Thừa tu mà không hiểu nguyên lý là hành pháp chưa đúng, ngày giờ quân bình của tâm thức cần phải hành liên tục trong ý niệm giải thoát, phát triển căn bản điển tâm từ trung tim bộ đầu đi lên tức là đạt được tâm pháp.

Kệ:

*Thực hành phát triển đàng hoàng tiến
Giải quyết tâm linh giải nỗi phiền
Phật Pháp thực hành trong thức giác
Công phu liên tục sống tâm yên*

2) 02-06-94

Hỏi: Người đời bị người khác giựt tiền thường nhớ sự mất mát tại sao?

Đáp: Thừa người đời bị mất tiền ở kiếp này cứ nghĩ rằng kiếp trước mình cũng đã giựt của họ, nay có cơ hội hoàn trả cho họ là xong, khối óc sẽ rãnh rang và sẽ có sáng kiến mới, sẽ có cơ hội tốt hơn, nuôi dưỡng được thiện tâm không tiếp tục oán trách một ai mới là quân tử.

Kệ:

*Sống vui chỉ có tình người tiến
Chớ vội tham lam tạo nỗi phiền
Chẳng nhớ chẳng lo tâm thức ôn
Cơ Trời sắp đặt tự mình xuyên*

3) 03-06-94

Hỏi: Khả năng tu học do đâu mà có?

Đáp: Thừa khả năng tu học do tâm mà ra. Nếu có tâm chịu học và chịu cứu mình thì sẽ đạt đến: Thế gian vô nan sự, bá nhẫn thành kim thị thái hòa. Tự mình nhịn nhục và sang suốt nhiên hậu mới có cơ hội tự cứu.

Kệ:

*Kiên nhẫn lán la giữa cõi trần
Thực hành đến đích tự phân lán
Đời không có thật tâm thông suốt
Tạm cảnh trần gian nguyện góp phần*

4) 04-06-94

Hỏi: Những người có cơ hội gặp Bé trước kia nhưng không hành theo đường Bé đã và đang đi thì sao?

Đáp: Thừa những người có duyên lành gặp Bé mà không hành như Bé, thì người ấy đã mất một cơ hội tiến hoá về phần hồn của chính họ, kể cả cuộc đời cũng chẳng ra sao! Chỉ ôm sân hận suốt kiếp mà thôi.

Kệ:

*Không hành không tiến về tâm đạo
Cảm thức trần gian rất khó vào
Ảo tưởng không thành nuôi ác ý
Tử bi không mở biết làm sao*

5) 05-06-94

Hỏi: Muốn có trình độ tu học thì phải làm sao?

Đáp: Thưa muốn có trình độ tu học thì phải dần thân tham thiền nhiều giờ tức là xa lánh mọi sự nhiễu động của trần gian tạm bợ, thì mới bắt đầu vào trình độ nhịn nhục tự xét tâm thân, học kinh vô tự tự thức, khai thác nguyên lý sanh tồn của phần hồn cùng thể xác thì mới tránh được sai lầm của chính tâm.

Kệ:

*Tham thiền nhập định tiến nơi tâm
Khai mở tâm linh tự tiến thâm
Lập hạnh tràn đầy tâm đức độ
Cảm minh sự thật cũng do tâm*

6) 06-06-94

Hỏi: Nhìn Trời êm bề lặng Bé nghĩ sao về việc này?

Đáp: Thưa nhìn thấy Trời êm bề lặng, Bé cảm thấy tình Trời lúc nào cũng điều hòa hỗ trợ nhơn sinh tiến hóa, hoa màu đua nhau phát triển trong mùa hè, vui nhộn khoe màu rực rỡ, chứng minh sự tiến hóa của điện năng không ngừng nghỉ. Mặt đất tạo được cảnh phi nhiêu nhộn nhịp, loài người đang hưởng phước của Trời ban mà không hay, đua nhau đi tìm mỗi lợi. Trời cho thì vạn sự thành tựu tốt, nếu Trời không cho thì vạn sự sẽ tiêu điều trong khổ cực. Người tu thiền thanh tịnh sẽ nhận rõ được tình Trời hơn, thích sống với những cảnh vật phù hợp với thiên nhiên hơn.

Kệ:

*Bận rộn làm chi bỏ bạn hiền
Thế sanh nhơn đạo sống an yên
Mọi ngành mọi giới cùng đui tiến
Thanh tịnh càng mình sống phước hiền*

7) 07-06-94

Hỏi: Muốn Quốc thái dân an thì phải làm sao?

Đáp: Thưa muốn Quốc thái dân an thì phải có lời nói hiền diệu của bậc lãnh đạo, thì người dân mới được yên vui. Người tu thiền cũng vậy cần có sự hướng tâm về cõi thanh nhẹ thì trí óc mới được minh mẫn.

Kệ:

*Tu tâm dưỡng tánh tối cần tiến
Giải bỏ sân si giải nổi phiền
Qui hội cộng đồng tâm tự phát
Khai thông nguyên lý sống vui yên*

CÙNG ĐỌC THƠ ĐỨC THẦY

Bài ca thức giấc

*Nhìn xem thế cảnh đa đoan,
Trong mê có tỉnh có đàng thức tâm.
Ban ơn nguyên lý diệu thâm,
Trời lo sẵn sóc thâm tâm an hòa.
Cần Khôn nguyên lý tình xa,
Dù cho tâm trẻ hát ca thức hôn.
Sống trong nguyên lý sanh tồn,
Thức hôn tự giác giải còn si mê.
Chẳng còn vọng động chán chê,
Trong lành nguyên lý phán phê tình người.
Cùng chung thức giấc vui cười,
Minh tâm sửa tánh người người an vui.
Thực hành quán cải rèn trui,
Tâm thanh không động an vui thức hôn.
Vạn linh nguyên lý sanh tồn,
Vô sanh bất diệt giữ hôn lo tu.*

Lương Sĩ Hằng

TRÍCH BĂNG ĐỨC THẦY THUYẾT GIẢNG

Qui Không Tự Thức

Montréal, ngày 5 tháng 6 năm 1983

Thưa các bạn,

Hôm nay chúng ta lại có cơ hội vui họp để tiếp tục nghiên cứu thêm trên hành trình tu luyện! Những người bước vào nhiên cứu về Đạo Pháp thì trước kia không qua cơn khảo đảo này hay là cơn khảo đảo nọ thì ý thức được trên con đường truy tầm chân lý! Tìm xem chúng ta có cách nào cứu vớt về phần tâm linh sẵn có của chính chúng ta hay không! Chứ cuộc sống hiện tại mọi người cũng đã và đang sống và cũng cảm thấy rõ những việc làm tầm thường hàng ngày của chúng ta qui nguyên trong kích động và phản động, nhiên hậu sẽ đi đến đâu? Mọi người đang ở trong sự tăm tối, kẹt trong cái thế không có biết mình và không biết tương lai của chính mình đi đến đâu!

Nhiều khi bước vào truy tầm Chân Lý, tìm Đạo Pháp, có nhiều người nói về chuyện tiền kiếp của chính chúng ta, rồi cũng có nói về tương lai nhưng mà bản chất của tâm linh nó ở trong cái nguyên căn rõ rệt vì cái gì nó phải nếm qua và hành qua nó mới tin! Còn những người chưa

hành, chưa nếm qua, đâu có tin! Thậm chí người tu, có nhiều người tại sao họ tin Trời Phật, tin thiêng liêng, tin người truyền giáo quá mức? Là vì họ đã ý thức và sự ý thức của họ đó không có thể công khai cho người khác được! Mở mắt thì không thấy! Nhắm mắt họ lại thấy trong tâm thức! Nhiều người ngồi đó nhắm mắt, trách người này, trách người kia, trách người nọ, lại một chấp có cái giải pháp độ trì! Cho họ thấy rõ, không đáng trách, không có gì đáng phiền!

Sau họ thiền rồi, trong cái mê có tỉnh, trong tỉnh có mê, họ thấy té ra tự nó xóa bỏ hồi nào không hay! Hồi chứ ai giúp, ai độ cho hành giả đi tới giai đoạn đó? Chắc trong chiều sâu nó phải có sự sáng suốt hơn, sự cứu độ, cho nên nó mới xóa bỏ, thay vì nó thấy đây là nghịch cảnh, đây là tôi không thể chấp nhận được! Mà tới đó nó lại chấp nhận! Tại sao? Ai mở đường cho nó đi tới, trong lúc nó sống trong cái chỗ eo hẹp, trong con đường ngăn ngui! Đó là sự sân tính, sự buồn tủi mà sao qua cái con buồn tủi, sân tính đó nó lại thấy nó tha thứ, không có cái gì đáng trách mà chẳng có gì đáng phê luận! Vậy chớ ai dẫn nó đang tiến và nó đi trên con đường lớn rộng hay là eo hẹp? Kỳ thật nó đã và đang đi trên con đường eo hẹp nhưt trần gian này là nó đi trong cái tánh tham sân si hỉ nộ ái ố dục của chính nó!

Đó là con đường eo hẹp nhưt! Mà tại sao nó lại đi trên cuộc hành hương thăng thưng lớn rộng? Cho nên hành hương là hướng thượng để giải tâm thức! Khi mà nó hướng thượng rồi thì nó càng ngày càng đi tới, càng đưng phải, càng thức lệ! Càng thức lệ càng cởi mở, càng cởi mở càng đi nói rộng hơn! Cho nên mọi ngày luôn luôn các bạn bị phải, gặp phải những sự kích động và phản động!

Phương pháp chúng ta tu đây trước kia chúng ta thấy rằng tôi phải nắm pháp này để tôi đi tới, nó vững! Nhưng mà đi một thời gian rồi, tôi thấy té ra cái pháp này không giúp tôi được cái gì! Nhưng mà rồi tôi lại tu nữa, tôi lại gặp những cái pháp khác, tôi so sánh! Ban đầu tôi thấy những pháp đó nó hay quá nhưng mà rốt cuộc cũng không có hay! Thì qui nguyên các bạn đã có nhiều cơ hội để gặp nhiều pháp, gặp những đường lối khác nhau nhưng rốt cục chung qui cũng chỉ có một đường lối mà thôi! Cái đường lối duy nhưt là cái đường lối tự thức hồi sinh!

Chỉ có bao nhiêu đó thôi! Bây giờ các bạn đi gặp một triệu cái pháp đi nữa cũng có bao nhiêu đó thôi! Tất cả những phương tiện đã chuyển từ lý trí tới hành động và những cái động tác kích động và phản động từ bên ngoài cho đến bên trong đó là toàn diện những cái pháp năng của Thượng Đế đã ân ban cho các bạn trong chu trình tiên hóa! Xem đưng chí các bạn hướng thượng hay là hướng hạ đó thôi! Hướng thượng thì nó sẽ hóa giải thanh nhẹ và sáng suốt hơn! Người tu chúng ta muốn có cái gì? Muốn có sự thanh nhẹ! Muốn bỏ gánh nặng trần gian là nghiệp thân, nghiệp tâm! Vậy tại sao tôi càng ngày càng tu tôi càng thấy tôi càng nặng, vậy chớ cái nghiệp tôi chùng nào mới là giải được? Tôi có thể oán trách ông Trời ông Phật, tại sao bên trên không độ trì cho tôi? Tôi lo lắng tu hành ngày đêm mà không độ trì cho tôi? Có chớ! Giúp các bạn thường trực! Mà các bạn không chịu xử dụng khả năng của các bạn làm sao các bạn hưởng sự chiếu hóa thường trực của chư tiên chư Phật hộ trì cho các bạn hiện tại!

Nếu các bạn hướng về giới nào và thành tâm hướng về giới đó và thực triển hướng về giới đó thì tự nhiên các bạn sẽ mở tới thanh nhẹ! Rồi các bạn đi tới chỗ bán tín bán nghi, rồi rốt cuộc các bạn tự đem lại sự tâm tối nhiều hơn là sự sáng suốt! Còn nếu các bạn trì chí nói tôi đây là một con người tâm đạo nhiều kiếp không phải mới tu đây, bây giờ tôi tiếp tục trên hành trình này, tôi phải cố gắng, phải tròn nhiệm vụ và tôi phải sửa tôi và để học, để đi tới!

Thì lúc đó các bạn sẽ gạt hái được sự thanh nhẹ trong nội thức, vì ý chí các bạn vô cùng và các bạn phải đi tới, không còn sự bê trễ nữa! Các bạn dòm xung quanh các bạn, hành động tay chân

các bạn đang sống với cái gì đây? Với một bộ xương! Các bạn sống với cái gì đây? Với một mớ gân! Các bạn đang sống với gì đây? Một mớ máu huyết tạo thành thịt! Thì những cái phương tiện ở xung quanh đây là gì? Cũng là tạm! Vì thể xác các bạn đồng là tạm! Sanh trụ hoại diệt! Rồi những cái căn nhà của cải, những cái sự gì mà các bạn tranh chấp được tại thế gian cũng là nằm trong định luật Sanh Trụ Hoại Diệt mà thôi! Khi các bạn ý thức và quán thông được điều này rồi các bạn mới thấy là nhẹ! Tuy rằng nặng nhưng mà mỗi thứ chỉ có mớ nhảm mà bắt bạn phải quỳ lạy nó là cái thể xác này!

Mỗi thứ một chút mà thôi, bắt bạn phải quỳ lạy và quỳ lạy cho đến nỗi các bạn ý thức được sự cấu trúc này là siêu nhiên mà có, thì các bạn mới bước hẳn vào điển giới! Nếu mà các bạn không bước hẳn vào điển giới thanh nhẹ thì các bạn đâu có thấy sự hộ trì của bên trên! Càng thanh nhẹ thì các bạn mới thấy được sự hộ trì ở bên trên! Cho chúng ta có cơ hội đang tiến tới và giúp đỡ cho chúng ta đầy đủ không thiếu một phương tiện nào! Một lỗ chân lông của chúng ta Ngài cũng hộ trì rõ ràng, giúp đỡ cho nó tiến hóa, nuôi nấng cho nó qua tháng qua ngày! Nó có hơi thở đầy đủ trong sự sống trong lẽ sống công bằng! Một lỗ chân lông cũng như một gia dịch trong cơ thể của chúng ta, nó cũng sống đều đặn cũng như chủ nhân ông, được hưởng thụ, có thu có phóng rõ rệt! Cho nên từ ngoài do đó các bạn đi tới vào nội thức các bạn! Tất cả nó có một cái qui luật hồi sinh cho toàn diện! Cho nên chúng ta mới có một cái thể xác duyên dáng này và sống lúc nào cũng trong cái sống động hoạt bát, để tìm sự khai triển trong tâm thức của chúng ta, đến cái giờ phút lâm chung cũng phải có nhiều câu hỏi, chính mình phải hỏi, rồi sao đây, rồi sao đây? Chúng ta sẽ đi đến đâu? Nếu mà chúng ta biết hỏi là chúng ta người đạo và chúng ta biết hỏi nhiều chừng nào thì chúng ta đi vào trong thức mới quán thông thiên địa qui nhưt! *(còn tiếp)*

Đề tài suy gẫm

Giải Nghiệp?

Cái giải nghiệp người Việt Nam được thấy rõ hơn hết. Các bạn trước kia có tiền có bạc, có này, có kia, có nợ, bây giờ các bạn năm bảy người ở, mượn người này làm gì, mượn người kia làm gì, rồi thiếu nợ người ta đó, mà thiếu nợ đó là cái nghiệp, nó theo nó đòi hoài. Còn tiền bạc các bạn để một đồng đó, đâu có dám xài. Khi các bạn không dám xài tiền bạc, không làm chuyện phước đức thì các bạn là người là gì? Người giữ tiền! À, giữ tiền rồi nó kẹt vô trong cái nghiệp. Mà các bạn buông bỏ hết, bây giờ cái cơ hội này các bạn đi ra hai bàn tay không. Các bạn nhớ sự nghiệp hồi xưa, thôi tôi chết cho rồi. Rồi từ cái ý tứ, cái ý tâm các bạn nghĩ cái chuyện chết không có phần đâu nữa. Tôi tuổi lớn rồi xin việc làm họ không cho, sống không nổi nữa. Ở chế độ này sống không nổi nữa, chỉ có tự tử chết thôi. Đó, rồi các bạn thấy không chúng ta thấy rõ ràng trước kia chúng ta tạo của cải mà chúng ta là người vợ của bây giờ mất của rồi chúng ta buồn nhưng mà chúng ta có tu rồi chúng ta mới thấy rõ, giải nghiệp. Của đâu có làm tôi mạnh được, tôi thiên, tôi sửa bộ óc tôi, tôi cho bộ óc tôi được nghỉ, tôi soi hèn, tôi khôi phục cái thần kinh nhẹ nhàng, tôi làm pháp luân tôi làm ngũ tạng tôi được khôi phục, ổn định. Tôi mới thấy rõ ràng một giấc mơ tôi đã từng dạy được nhiều người. Tôi không còn bận rộn về của cải nữa. Nếu mà hằng ngày tôi chỉ bận rộn sự phát triển của tâm linh của chính tôi, phải các bạn đã đổi từ của thế gian lên tới của thiên đàng, cái của trường cửu bất diệt và các bạn không mất được. Tâm các bạn không nghĩ chuyện mưu mô lừa gạt thiên hạ mà để làm giàu, không có chuyện đó, thì các bạn đã giải nghiệp rồi. Nhờ giải nghiệp, nhờ mất của mà chạy ra đây rồi tâm tư các bạn được tu, rồi các bạn mới thấy nhẹ nhàng, mà thấy nhẹ nhàng rồi mới kêu bằng giải được cái nghiệp chướng.

Trước kia các bạn có xe, có tiền, có bạc, có nhà, có cửa, có vợ, có con thì các bạn thấy tạo cái nghiệp. Ngày nay các bạn tu được rồi tôi thấy vợ bạn cũng không phải của bạn, bởi vì nó có sự

sống, có sự sanh sự diệt của chính nó. Con bạn nữa, nó có sự sanh sự diệt mà chính nó có quyền quyết định. Tôi đây thể xác này cũng không phải của tôi, trong sanh có diệt. Vậy chứ tôi giữ cái gì đi? Tôi phải giữ cái sáng suốt!

Cho nên, tôi phải hưởng thượng để tôi hóa giải thì cái nghiệp căn tôi đâu có còn. Còn nếu mà tôi làm con người tôi lo cho đứa này, lo cho đứa kia, lo cho đứa nọ thì mệt. Tôi khinh khi nó là tôi là người có lỗi, bởi vì nó có một ý chí tự động tấn thối do nó quyết định, mà tôi còn ôm lấy tới nó để tôi lo là tôi động rồi, mà chính bản thân tôi không tiến làm sao tôi lo cho người ta, tôi tạo thêm nghiệp. Bây giờ đây, tới đây các bạn đi ra mình ngồi đó bạn muốn lo lo không được, mà bạn có cái pháp tu thì bạn thấy rõ giải nghiệp. Còn không có pháp tu thế nào các bạn thấy rõ giải nghiệp? Mà thấy đau đớn vô cùng, khổ cực vô cùng, những kỷ niệm triền miên trong giấc ngủ, tôi không ổn, nhớ quê hương, nhớ người thương yêu, rồi lo cho thiên hạ, phải động không? Phải nghiệp không?

Giờ các bạn ý thức rõ là cái nghiệp là cái cục đó kéo mình, nó bắt mình phải suy nghĩ cái việc đó hoài. Đó là cái nghiệp, nghiệp đó khổ đó bạn. Mà bạn hết rồi bạn không suy nghĩ, bạn thấy tất cả mọi người đang là học viên của càn khôn vũ trụ thì nó sẽ tiến cho nó, chúng ta phải tiến cho chúng ta thì lúc đó các bạn thấy rõ Thượng Đế đã làm việc cho mọi người và các bạn rõ các bạn được giải nghiệp bằng cách nào và sẽ không còn nghiệp nữa. *(Văn tự vô vi)*

Thông báo video Tuần Lễ 34, 23-08-2020

1. Tại sao nói Phật mới có Bi Trí Dũng người phạm lại có Bi Trí Dũng - Đức Thầy tại Dallas 8-11-1987

Youtube Link: <https://youtu.be/1eK9kblYoHc>

2. Không thương không làm vợ làm chồng - Văn Đạo bên Đức Thầy tại Dallas Forth Worth Texas 8-11-1987

Youtube Link: <https://youtu.be/KiRADn2fGBE>

Ban video kính mời

HƯỚNG TÂM CẦU NGUYỆN

Kính nhờ quý bạn đạo thiên hướng tâm cầu nguyện dùm cho bạn đạo ở Calgary là bạn đạo **NGUYỄN VĂN MÃN** sinh năm 1955, mất ngày 19 tháng 8 năm 2020, tức nhằm ngày mùng 1 tháng 7 âm lịch, hưởng thọ 66 tuổi được siêu thăng tịnh độ. Chị Mẫn cùng gia đình và bạn đạo ở Calgary Canada xin thành thật cảm ơn quý bạn đạo khắp năm châu.